

Sygn. akt II S 4/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Cezariusz Baćkowski (spr.)

Sędziowie SSA Ryszard Ponikowski

SSA Robert Wróblewski

Protokolant

po rozpoznaniu skargi **Z. R.**

podejrzanego o przestępstwo z art. 135 § 2 k.k.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu, sygn. akt III k 391/14

po wysłuchaniu wniosku prokuratora

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.)

p o s t a n o w i a

1. oddalić skargę,

2. zwolnić Z. R. od uiszczenia opłaty stałej od skargi.

UZASADNIENIE

W dniu 10 marca 2015 r. Z. R. podejrzany o czyn z art. 135 § 2 k.k. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie III K 391/14, w przedmiocie umorzenia postępowania i orzeczenie środka zabezpieczającego oraz o przyznanie mu od Skarbu Państwa 50.000 zł.

Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu wniósł o oddalenie skargi. Uzasadniając swe stanowisko wskazał, że czynności były podejmowane bez zwłoki a autor skargi nie wymienił konkretnych okoliczności świadczących o opieszałym toku postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Skarga Z. R. na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie III K 391/14 Sądu Okręgowego we Wrocławiu okazała się niezasadna i jako tak została oddalona

Stosownie do art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze (...) Z. R. sprecyzował, iż chodzi o nie odrzucenie wniosku prokuratora o umorzenie postępowania i orzeczenie środka zabezpieczającego oraz niezasadne wezwanie na posiedzenie biegłych.

Stosownie do art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 i 1a ustawy o skardze (...) naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, ma miejsce wówczas, gdy skutek działań lub zaniechań sądu lub prokuratora postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności prawnych i faktycznych. W szczególności ocenie podlega terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu zakończenia postępowania przy uwzględnieniu charakteru sprawy, stopnia jej faktycznej i prawnej zawikłaności, znaczenia dla skarżącego rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowania stron w szczególności zarzucającej przewlekłość (art. 2 ust. 2 cyt. ustawy).

Tak więc przewlekłość postępowania jest kategorią obiektywną, niezależną od odpowiedzialności, „winy” organu będącego gospodarzem postępowania, w tym wypadku Sądu. Obowiązkiem państwa jest zagwarantowanie, by sprawy osób podległych jego jurysdykcji toczyły się bez zbędnej zwłoki (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 6.01.2006 r., III SPP 154/05 i cyt. tam orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz poglądy doktryny). Nie ulega też wątpliwości, że ocena, czy w konkretnej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, nie powinna ograniczać się wyłącznie do upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, lecz jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami, przewidującymi zachowanie określonych procedur (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 maja 2005r. sygn. akt II S 26/05).

Słusznie w odpowiedzi na skargę wskazano na podejmowanie czynności bez zwłoki: wniosek prokuratora inicjujący postępowanie sądowe wpłynął w dniu 31 grudnia 2014r., już 2 stycznia 2015r. wyznaczono Sędziego referenta, który trzy dni później wydał zarządzenie o wyznaczeniu na dzień 5 lutego br. posiedzenia. Podobnie bez zwłoki został rozpoznany wniosek Z. R. o wyłączenie sędziego.

Powodem odroczenia posiedzenia w dniu 5 lutego 2015r. było usprawiedliwione, wywołane zdarzeniem nagłym niestawiennictwo obrońcy podejrzanego, której obecność na posiedzeniu była konieczna i uzasadniona właśnie troską o zapewnienie Z. R. realnej ochrony jego praw.

Na kolejnym posiedzeniu w dniu 12 marca br. Sąd Okręgowy po wysłuchaniu biegłych rozstrzygnął co do wniosku prokuratora. Trzeba wskazać, że orzekając w przedmiocie żądania prokuratora umorzenia postępowania i orzeczenia środka zabezpieczającego Sąd Okręgowy był zobligowany, stosownie do art. 93 k.k., wysłuchać biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa i dlatego mimo żądania Z. R. nie mógł odstąpić od przeprowadzenia tych dowodów niezbędnych dla wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy.

Z tych wszystkich powodów należało postanowić jak na wstępie.

O kosztach sądowych postępowania w przedmiocie skargi orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze.